

ἸΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥΤΙΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Γράμματα, ἔτιω σοιχεῖα, ἔστι εἰκοσι πρὸς τοῖς τέτταρ-
σιν α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ.
σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. τούτων φωνήεντα μὲν ἔπτα,
α. ε. η. ι. υ. ο. ω. σύμφωνα δὲ, τὰ λοιπὰ, ἅπτερ ὅστις
ἔπτακαίδεκα τὸν ἀριθμὸν, β'. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν.

ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. τῶν ἡ φωνηέντων, μακρὰ μ', ἔστι δύο, η. ω.
βραχέα δὲ, δύο, ε. ο. δίχρονα δὲ, δίγα, α. ι. υ. ἔξ ὧν δίφθογοι, κυ-
εῖως μὲν, ἔξ. αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. καταχρηστικῶς δὲ, ἔξ. α. ηι. φ.
υ. ηυ. ωυ. τῶν ἡ συμφάνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν.
ρ. σ. ὧν διπλᾶ μὲν, ζ. ξ. ψ. ἁμετάβολα δὲ, ἅ καὶ ὑγρα λέγεται,
λ. μ. ν. ρ. τὰ δὲ ἄφωνα, β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν ψιλὰ μ',
κ. π. τ. διασέα δὲ, θ. φ. χ. μέσα δὲ, β'. γ. δ. ἀντισοιχεῖ δὲ ταῦ-
τα ἄλλήλοισ. γὰρ φ. ψ. π. γὰρ δὲ χ, ψ. κ. γὰρ δὲ θ, ψ. τ. ἡ ἄ-
νάπα λιν. καὶ ἔστι γὰρ μὲν β, μέσον τῶ σ, καὶ φ. γὰρ δὲ γ, μέσον τῆ κ,
καὶ χ, σ' δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ. τὰ δὲ τρισημιόλια τὰ δὲ γράμ-
ματα οὕτως κενώμενα, τὰς συλλαβὰς ἀρτελεῖ, ὅθεν αἱ λέξεις ἰ-
στῶν ὁ λόγος.

Γὲρὶ συλλαβῆς.

Ἡ συλλαβὴ μὲν γὰρ, ἔστι συνῆλθις ἰσὺν ἀρχῆσιν δύο γραμμάτων, πρώ-
τος δ' ἀποκείμενος προσφθίσας. λέγεται μὲν τοι καταχρηστικῶς,
καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβή. οἷον, α. ε. γίνεται δὲ πολλαχῶς
κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπολικῶν τῶν γραμ-
μάτων. Διαίρεται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς μακρὰ, εἰς βραχέα, εἰς κοινῶ.

Γὲρὶ μακρᾶς συλλαβῆς.

Μακρὰ μὲν, ἔστι ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνήεν, ἢ μίαν ἕνα τῶν διφθόγ-
ων. ἅ καὶ γὰρ τοι δίφθογοι πάσαι μακρὰί εἰσιν. γίνεται δὲ μακρὰ ἡ
συλλαβὴ, ἢ τοι φύσει, ἢ θέσει, φύσει μὲν, τειχῶς, ἢ τοι γὰρ φθόγη

α. ii
ἐκτὸν ἡ ἀρχαῖος γὰρ οὐκ ἔστι
ἡ εἰς τὴν φύσιν